

Apologie tegen een overtuigde Darwinist.

In onze discussie zullen wij nimmer tot elkaar komen, omdat wij uit gaan van geheel verschillende wereldbeelden. U gaat uit van uw geloof in de evolutie welke, volgens uw eigen zeggen, geen richting noch doel heeft. Ik ga uit van een liefdevolle en zorgzame God, die ons heeft geschapen en ons doorlopend leidt, met behoud van onze volledig vrije wil.

Maar laat ik eerst even opnoemen waarmee wij elkaar waarschijnlijk, zij het wellicht met nuances, in kunnen vinden:

- 1 De aarde is, met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, miljarden jaren oud;
- 2 In de opbouw van de aarde zit een ontwikkeling;
- 3 In deze ontwikkeling van de aarde zijn een aantal, van elkaar te onderscheiden, tijdperken vast te stellen;
- 4 In deze tijdperken waren de flora en de fauna, het planten en dierenrijk, maar ook het uiterlijk van de aarde, van elkaar verschillend;
- 5 Pas in het laatste tijdperk zijn er apen, mensachtigen en mensen ontstaan;
- 6 In heel veel gebieden is vastgesteld dat wat nu zee is land was en wat nu land is zee was;
- 7 Bergen zijn in het verleden ontstaan, afgesleten en nieuwe bergen zijn verrezen;
- 8 Het DNA is de matrix, het ontwerpplan, de blauwdruk van het leven;
- 9 Alle materie is opgebouwd uit atomen, die vaak zijn samengesteld in moleculen.

Hier geef ik weer, en in welke context, wat u denkt over de ontwikkeling van het leven op aarde:

Nadat ik in mijn uitleg van de Schrift stelde: De evolutie van het lichamelijk overgaan van de ene soort in de andere, heeft nooit bestaan en zal nooit bestaan. Schreef u:

Die uitspraak geeft al aan, dat je niet begrijpt wat de evolutietheorie precies beschrijft. Er is geen sprake van het "overgaan van de ene in de andere soort". Evolutie is WAARGENOMEN. De vraag of het wel of niet bestaat is niet meer aan de orde.

Ik schreef onder andere terug: Nog nooit is waargenomen of bewezen dat de ene soort in een andere, op materieel gebied, kan overgaan. U schreef:

Klopt. Zoals ik al zei, zegt de evolutietheorie dit ook helemaal niet.

In tegenstelling met wat u beweert, beweerde een andere gelovige in de evolutietheorie, als antwoord op mijn bewering dat door kennis van de microbiologie, van het DNA, het overgaan van de ene soort in de andere steeds onwaarschijnlijker wordt:

Goed dat je over microbiologie begint. Want juist onder micro-organisme vindt evolutie al binnen enkele jaren plaats. Ook bij wat minder klein leven, zoals insecten, vindt die in enkele 10-tallen jaren plaats. En je hebt vast weleens gehoord van muterende virussen, die geheel andere eigenschappen kregen. Bij mensen verandert het DNA al in 1 generatie. Kun je nagaan wat er in vele duizenden jaren gebeurt. Evolutie is allang onderbouwd en bewezen.

Natuurlijk bent u niet verantwoordelijk voor wat een ander schrijft, maar u heeft het ook niet ontkent. Als antwoord op deze opmerkingen, schreef ik:

De evolutietheorie gaat ervan uit dat er, door mutaties, nieuwe soorten ontstaan. Ik zal u geloven dat dit zo is, indien u mij het bewijs geeft. Ik ben tevreden met het bewijs dat een enkele microbe een ander soort is geworden door spontane mutatie. We hebben het hier dus niet over een mutatie binnen een soort, maar een mutatie naar een ander soort toe. En ander soort, die zoveel van het oorspronkelijke soort verschilt, dat er werkelijk sprake is van een nieuwe soort plant of dier. Deze kunnen dan ook geen voortplanting meer hebben met het oorspronkelijke soort, of deze voortplanting moet onvruchtbaar zijn. Zoals paarden en ezels wel een levende vrucht kunnen voortbrengen, muilezels, maar deze is altijd onvruchtbaar en kan zich niet reproduceren. Daarop schreef u:

Cor, ik heb je nu al een paar keer gezegd, dat dit niet zo is. Soorten zijn door de mens ingedeeld. De evolutie heeft geen doel. Verdiep je gewoon eens in de materie, voordat je deze onzin uitkraamt... Waarop ik weer schreef:

Nee. zo gemakkelijk komt u er niet vanaf. De benaming van de soorten mag dan door de mens zijn ingedeeld, evenals de groepen van soorten, de soorten zelf bestaan wel degelijk. Het beste bewijs is dat de ene soort geen vruchtbaar nageslacht kan voortbrengen met een andere soort. In nagenoeg alle gevallen zelfs helemaal geen nageslacht. En als u beweert, en dat doet u, dat ik de materie niet begrijp, leg mij dan eens uit waar de evolutietheorie wel voor staat, als het niet het veranderen van de ene soort in de andere is. Daarop schreef u weer:

Natuurlijk bestaan er soorten. Dat ontken ik toch helemaal niet. Ik ontken alleen dat een organisme van de ene in de andere soort verandert. De soortenindeling is gemaakt op basis van de flora en fauna van dit moment. Over een miljoen jaar ziet het er allemaal heel anders uit, waardoor de huidige soortenindeling niet meer bruikbaar is, en je dus niet kan spreken van evolueren van de ene soort naar de andere soort. (Bij de opmerking: Het beste bewijs is dat de ene soort geen vruchtbaar nageslacht kan voortbrengen met een andere soort.) Nee, dat is geen bewijs tegen evolutie, want evolutie gaat niet over soorten.

(Bij Over het uitleggen van de evolutietheorie) Dat is te moeilijk om dit even in usenet te posten, op zo 'n manier dat het ook overtuigend is. Daarvoor zal je toch echt goede literatuur moeten aanschaffen of naar een universiteit stappen en daar met een post-doc een afspraak maken of die je dat haarfijn kan uitleggen, waarbij hij of zij meteen vragen van jouw kant kan beantwoorden.

Kort gezegd komt het erop neer, dat bij iedere volgende generatie er kopieerfouten in het DNA ontstaan. Zowel door het "gammele" mechanisme van de DNA-replicatie alsook door invloeden van buitenaf (UV, radioactiviteit, mutagenen stoffen enz.). Veel van die veranderingen hebben een negatieve invloed op een organisme (daarom gaat evolutie ook zo tergend langzaam). Aan de andere kant kunnen er mutaties effecten tot gevolg hebben, dat ze voordeel opleveren. Bijv. een zoogdier, dat aan de waterrand leeft en vanwege een mutatie de "vingers" niet meer helemaal los van elkaar heeft staan (hiervoor is maar één enkele mutatie nodig). Dit dier zal een zeer klein voordeel hebben in het water. Nakomelingen hebben deze vergroeiing ook waardoor een hele generatie een grotere overlevingskans heeft dan de niet-gemuteerden. De gemuteerden krijgen daarmee de overhand. Weer vele generaties verder zorgt een mutatie misschien, dat de harige huid van het dier niet meer harig is maar bijna kaal. En alweer heeft dit dier in het water een voordeel.

Evolutie heeft geen richting, dus het muteert alle kanten op en steeds hebben de meest

kansrijken binnen hun omgeving de grootste kans op nakomelingen. Zo kan het dus zijn, dat door mutatie op mutatie en dat honderdduizenden jaren lang een organismen nauwelijks nog lijkt op het organisme van weleer. Tegenwoordig heeft men soorten ingedeeld op basis van bepaalde eigenschappen van die organismen. Ook die eigenschappen kunnen muteren waardoor een dier dat nu binnen de ene soort hoort over honderdduizend jaar niet meer voldoet aan de kenmerken van die soort.

Om het kinderen duidelijk te maken wordt er vaak gezegd, dat ze van de ene soort naar de andere soort muteren, maar dat is een vereenvoudigde en foutieve uitleg. Dan krijg je vragen van Jehova Getuigen hoe een hond in een kat zou kunnen veranderen, terwijl dit binnen de evolutietheorie helemaal niet aan de orde is.

Ik hoop dat u tevreden bent met de weergave van de discussie, welke ik met u gevoerd heb. De tekst van uw medegelovige heb ik enkel aangehaald, omdat anders de gevoerde discussie niet meer te volgen zou zijn.

Maar, voordat ik er toe over ga om uit te leggen hoe ik er over denk, zijn er nog wat onduidelijkheden, die in deze discussie niet naar boven zijn gekomen, maar wel van wezenlijk belang zijn. Dat is het ontstaan van het leven op aarde.

U heeft mij in de war gebracht door te beweren dat inderdaad de ene soort niet kan over gaan in de andere soort, wat ik geheel met u eens ben. Maar wat ik van de evolutietheorie heb gelezen, is toch wel dat alle leven is begonnen met eencellige wezens, die daarna, door mutatie, zich hebben veranderd naar de vele soorten planten en dieren, die wij nu kennen. Maar goed, ik neem u serieus als u zegt dat voor u de evolutietheorie niet gaat over soorten. Het is mij dan ook een raadsel hoe u de veelsoortigheid van het leven op aarde heeft zien ontstaan. Aan de andere kant beweert u ook dat alle mutaties in het genetisch materiaal over heel lange perioden zodanige veranderingen doen optreden, dat de gehele plantenwereld en dierenwereld wijzigt. Evolutie heeft geen doel en richting – uw woorden – dus kan een eenvoudig wezen op allerlei manieren evolueren. En dat houdt dan toch, over heel lange perioden, het muteren van soorten in. Niet alleen voor kinderen, maar ook voor volwassenen wordt dit zo uitgelegd in populair wetenschappelijke programma's. En niet iedereen is een geleerde. Maar onze geleerden leggen dit wel zo uit.

Ten tweede, hoe zou dan het eerste eencellige wezen zijn ontstaan? Ik heb beschouwingen gehoord over aminozuren die, onder zeer gunstige omstandigheden, tot leven zouden zijn gekomen, op wonderbaarlijke wijze een cellichaam vormde en zo zou het leven zijn ontstaan. Anderen speculeren erop dat de eerste op aarde komende cellen uit een meteoriet stammen, het ontstaan van leven verleggend naar buiten de aarde. Maar ergens zou toch het leven moeten zijn ontstaan. Het is nog nimmer aangetoond dat leven kan ontstaan uit dode materie. En als er geen God mag bestaan, hoe is dan wel het leven ontstaan?

Voor mij is dit niet te geloven. En net zo min als ik kan geloven dat leven ontstaat uit dode materie, kan ik geloven dat een eencellig wezen, die niet of nauwelijks van zichzelf bewust is, kan uitgroeien, op welke wijze dan ook, tot een van zichzelf zeer bewust mens.

Verder gelooft u in een richtingloos en doelloos evolutionair gebeuren. Een gebeuren, die dus alles met toeval te maken heeft. Dan kan het bijna niet anders, of dat u denkt dat ook de geografie van de aarde door toeval is ontstaan. En ook dat klopt gewoonweg niet.

Ik zal hieronder eerst schetsen, evenals u met te weinig ruimte voor voldoende nuancering, omdat ik anders een boek zou moeten schrijven, en kom daarna terug op wat de wetenschap heet gevonden:

God is oneindig, zowel in tijd als ruimte. God heeft nooit een begin gehad en zal nooit een einde hebben. Hoe dat kan, dat gaat mijn pet te boven, maar dat is wat ik, en met mij zeker een miljard andere mensen, geloof.

Indien God dan boven de tijd staat, waarom zou God dan haast hebben met het scheppen van een planeet? Als wij mensen een schuur willen bouwen (of iets anders, u mag kiezen), dan maken wij eerst een bouwplan, hoe summier of uitgebreid ook, verzamelen wij daarna het materiaal en gaan dan volgens plan aan de slag. Waarom zou God anders te werk gaan, bij het scheppen en bewoonbaar maken van een planeet. En, omdat God, in tegenstelling tot de mensen, tijd heeft, komt het niet op een miljoen, of zelfs miljard jaar, op aan. God bereikt toch wel Zijn doel.

Daarom denk ik dat God ook zo te werk is gegaan bij het scheppen van onze aarde. Eerst was de planeet zeer ruw en onbewoonbaar. Er moest een atmosfeer worden geschapen, maar de aardkorst was verre van stabiel. Er waren zeeën en later ook land. Er werden bergen gevormd en het water sleet de eerste rotsen af. Toen, veel later dan bij de vorming van de aarde, nadat de aarde waarschijnlijk vele malen van aangezicht was veranderd, schiep God de eerste planten en dieren. Deze hadden een ander doel dan de huidige planten en dieren, want de aarde was voor hoog leven nog totaal ongeschikt. Er waren een aantal tijdperken voor nodig, alvorens de kroon op de schepping van de aarde kon worden gezet, de mens.

Alle voorafgaande tijdperken en het grootste deel van het huidige tijdperk, dat begon na het uitsterven van de dinosaurussen, werden gebruikt om de aarde voor ons mensen geschikt te maken. Er waren mensachtigen van voor Adam en Eva, de mensen voor Adam, maar die waren niet, zoals Adam en Eva en al hun nakomelingen, dus alle mensen die heden op aarde leven, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. Voordat God Adam en Eva schiep, vernietigde Hij de mensen voor Adam, die dus niet naar Zijn beeld en gelijkenis geschapen waren, maar nog grotendeels intelligente dieren.

Het scheppingsproces van God is niet richtingloos of doelloos, maar heeft een specifiek doel. Het doel van deze aarde, slechts een klein stofje in het heelal, is mensen voort te brengen, die geroepen zijn om kinderen van God te worden. Daarom, omdat hier het hoogste bereikt kan worden, is ook het laagste haalbaar. Waar mensen een kind van God kan worden, daar kunnen mensen ook een volmaakte duivel worden.

Ik beperk mi hier tot onze aarde en zal hierna wetenschappen aanhalen, welke mijn geloof in God bevestigen. Deze zullen dezelfde wetenschappen zijn, die uw geloof voor u bevestigt.

De geografie van de aarde:

Wanneer de aarde, net als uw geloof in de evolutie, richtingloos en doelloos zou zijn, dan zouden de bergketens in willekeurige richting moeten lopen. Immers, volgens de kunst van het kans berekenen, is het ondenkbaar dat alle bergketens in dezelfde richting zouden ontstaan. En dat is toch precies wat er aan de hand is. Nagenoeg alle grote bergketens lopen in de noord zuid richting en geen een in de oost west richting. Dit wijst op ontwerp in plaats van

op willekeur en richtingloosheid en doelloosheid. En dat is het ook, volgens de volgende uitleg.

De aarde draait om zijn as van oost naar west. Wanneer u op de evenaar staat, dan verplaatst u zich per uur met een snelheid van $40.000 \text{ km} / 24 \text{ uur} = 1.667$ (afgerond) km. per uur. Echter, de aarde draait, maar de kolom lucht erboven staat, in principe, stil. Wanneer de aarde geheel vlak was, dan kon u, in theorie, een wind verwachten met een snelheid, die hetzelfde is als de draaiing van de aarde. De aarde is dan gewoonweg onbewoonbaar. Maar God heeft gezorgd voor bergketens, die dwars op de draaiing van de aarde staan. Deze voeren als het ware de kolom met lucht met zich mee, waardoor de lucht, op leefniveau, net zo snel met de aarde meedraait, als dat de aarde om zijn as draait. En opeens is daardoor het leven op aarde mogelijk. Als bewijs voor deze keiharde wind, welke zonder bergen op leefniveau zou waaien, verwijs ik u naar de straalstromen op grote hoogte, hoger dan de bergen, welke allemaal van west naar oost lopen en meestal snelheden hebben die ongeveer gelijk zijn, of zelfs sneller zijn, dan de draaisnelheid van de aarde.

Wanneer alles op aarde geregeld zou zijn door richtingloos en doelloos veranderen, dan zou ook stijgen en dalen van de zeespiegel, welke land onder water zet, of juist zee weer tot land maakt, volkomen willekeurig moeten zijn. Maar dat is in tegenspraak met de regelmaat, waarin deze veranderingen voorkomen. Uitgerekend is, heb ik eenmaal gelezen, dat dit gebeurd in cycli van ongeveer 11.000 jaar.

En zo zijn er meer zaken op aarde, die eerder op ontwerp en instandhouding, dan op een richtingloos en doelloos voortbestaan wijst. Maar omwille van de korthed van dit schrijven, zie ik ervan af om deze limitatief op te noemen. Zo ik daartoe al in staat zou zijn, want ik ben geen geleerde. Gelukkig niet.

De overblijfselen van vroeger leven, de gevonden fossielen:

Wanneer u gelijk zou hebben dat evolutie bestaat, zonder richting of doel, en dat de mutaties een kwestie van lange adem zijn. Waarbij u toegeeft dat de ene soort niet in de andere kan veranderen, dan is er toch met het vinden van fossielen iets heel vreemds aan de hand.

Want er zijn rotsformaties, bestaande uit sediment, waarin geen of nauwelijks fossielen zijn te vinden, terwijl het dan ineens weer, in volgende aardlagen, heel veel fossielen zijn te vinden. Dat duidt niet op een geleidelijke, volgens de beginselen van de evolutieleer, ontwikkeling, maar op een uitbarsting van leven door schepping.

Vooraf tussen de verschillende te onderscheiden tijdperken zitten de lagen zonder leven, wat er op duidt dat er toen een periode zonder leven op aarde was. Zo heb ik ongeveer 45 jaar geleden een boek in handen gekregen, waarin de geschiedenis van de aarde werd uitgelegd. Toen was er tussen de periode van de dinosaurussen en de volgende periode van leven, van de reusachtige zoogdieren aan het begin van dit, dus ons, tijdperk een periode, die toen op 100.miljoen jaar werd geschat, waarin geen fossielen voor kwamen. Nu is het tijdperk van de dinosaurussen met ongeveer 100 miljoen jaar verlengt en sluit deze periode keurig aan op het huidige tijdperk. Ra ra, hoe kan dit?

Er zijn, grofweg, twee antwoorden mogelijk: De mensen van ongeveer een halve eeuw geleden hadden het volkomen mis, er zijn geen aardlagen zonder fossielen. Of: In het kader

van het geloofwaardig maken van de evolutieleer, is het nodig om dit gat te dichten. U zult naar het eerste antwoord neigen, ik naar het tweede.

De geschiedenis van de mensheid:

De mensheid, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, begon met de schepping van Adam en Eva, iets meer dan 6.000 jaar geleden. En inderdaad, van die volkeren, waarvan de geschiedenis vaststaat, is er geen één ouder van ongeveer 5.500 jaar. Namelijk China en Japan. Ook de Egyptische beschaving, dankzij talloze muurschilderingen in de geschiedenis navijnsbaar, is niet ouder dan minder ongeveer 4.000 jaar.

Wel worden vergane beschavingen tegenwoordig als veel ouder ingeschat, maar dit is een inschatting, waarbij het vermeende belang van de geleerde (het ontkennen van God) wel eens zwaarder kan wegen, dan de werkelijkheid aan geeft. In ieder geval hebben zij daarvan geen enkel hard bewijs. Dus hou ik het bij wat wél bewezen kan worden.

De mensen voor Adam en Eva waren niet in staat om een beschaving op te bouwen en er is dan ook nergens iets dergelijks gevonden. Ook dat duidt op schepping, meer dan het evolueren van mensachtigen naar de huidige mens toe. En hierbij zeg ik niet dat u denkt dat wij van apen afstammen, want dat is inderdaad te kort door de bocht.

Binnen de mensheid zijn heel veel geloven. Geloven die ouder zijn dan Christus en een dominant geloof die jonger is dan Christus, de Islam. Beginnend met de geloven die ouder zijn dan Christus. Hoe heidens en verwordt dan ook, er zijn sporen in te vinden van de oude leer, die God aan de eerste mensen heeft gegeven. Ware dat niet zo, dan zouden zij op zoveel punten niet overeenkomen. Maar allen, behalve het Boedisme, die geen God kent, kent een hoofdgod. Al deze geloven, ook het Boedisme, kent de gouden regel dat u iemand niet mag aandoen, wat u zelf niet aangedaan wilt worden. Allen kennen de leer van het scheppen van mensen en ga zo maar door. Alleen de leer, die later dan Christus is ontstaan, de Islam, kent de gouden regel niet en is een verbastering en omdraaiing van de leer van Christus. Het is dan ook treurig dat atheïsten de leer van de Islam op één hoop gooien met de leer van Christus, terwijl zij, vanaf het begin, de vijanden zijn van alle christenen. Ook dat duidt op een God, die Zichzelf heeft geopenbaard. Het is niet voor niets dat de mens, ongeneeslijk, religieus is. Want dat komt omdat God de mens zo heeft gemaakt. Het enige schepsel op aarde, die een bewustzijn heeft en God kan herkennen en erkennen.

Het erfelijk materiaal:

Reeds lang voordat het DNA, de drager van het erfelijk materiaal, de blauwdruk voor het leven, ontdekt was, was reeds bekend dat de eigenschappen van de ouders overgaan op de kinderen. En natuurlijk is het ook mogelijk dat er geboortefwijkingen zijn, die niets met het erfelijk materiaal te maken hebben. Bekend is dat bijvoorbeeld drugsgebruik, of alcoholgebruik bij de moeder tot afwijkingen kan leiden, iets wat niet in de genen is doorgegeven. En zo zijn er nog andere voedingsmiddelen en genotsmiddelen en omgevingsfactoren die tot niet erfelijke afwijkingen kunnen leiden. Maar vooral zijn, in normale omstandigheden, het erfelijk materiaal van de ouders leidend voor de eigenschappen van de nakomelingen.

Dit is zo in planten en in dieren. Een medegelovige van u in de evolutieleer suggereerde dat evolutie bij micro-organisme binnen enkele jaren plaatsvindt en bij minder kleine dieren,

zoals insecten, binnen enige tientallen jaren. Voor zijn uitspraken bent u niet verantwoordelijk, maar zelf heeft u mij uitgelegd dat, door mutaties in het DNA dieren op een gegeven moment onherkenbaar zijn ten opzicht van hun oorspronkelijke voorouders. Indien uw medegelovige gelijk zou hebben, en met uw bewering dat evolutie is waargenomen laad u de verdenking op u dat dit volgens u zo is, dan vraag ik mij af hoe eeuwenoude tekeningen van microben, waargenomen onder de microscoop en, zo mogelijk, nog oudere tekeningen van insecten als twee druppels water lijken op exemplaren die ook wij heden ten dage vinden? Lijkt het daarmee er niet veel meer op dat, vooral bij lagere dieren, er geen spontane mutaties plaatsvinden, welke hun uiterlijk veranderen? Is het vergelijk met deze oude tekeningen en de moderne, nu levende micro-organismen en insecten, niet eerder een aanwijzing voor schepping dan voor evolutie? Ik ben van mening van wel.

In Egypte zijn in graven millennia oude graankorrels gevonden. Bij het uitzaaien was verbazingwekkend dat deze graankorrels nog een nieuwe oogst konden opleveren. Maar ook dat dit graan als twee druppels water leek op nu nog aanwezige graangewassen. In millennia was er dus niets veranderd, hooguit door selectief kweken was de opbrengst van het graan omhoog gegaan. Ook dit duidt op schepping en niet op evolutie.

Dat er afwijkingen kunnen zitten in het DNA van volgende generaties is bekend. Een kind lijkt meestal zo op zijn/haar ouders, dat de vader en/of de moeder herkenbaar is in het uiterlijk en karakter van het kind. U zelf heeft omgevingsfactoren aangehaald, zoals UV, radioactiviteit, mutagenen stoffen enz.. Maar, als kinderen op hun ouders lijken en duidelijk ook de eigenschappen van de ouders hebben meegekregen, is het dan zo moeilijk te begrijpen dat kinderen ook de, in het erfelijk materiaal vastgelegde, gedrag van ouders overnemen? Is daarop niet het fokken van honden gedeeltelijk gebaseerd? Wie een agressieve hond wil hebben, die zal twee agressieve honden met elkaar laten paren en het resultaat, volgens de wetten van Mengele, is dat met enige zekerheid de kinderen deze agressiviteit erven. Ook als hun ouders niet of veel minder agressief waren.

Als dit bij dieren op gaat, dan zal dat toch ook bij mensen op gaan? Ik had in een ander deel van deze discussie, als antwoord op iemand anders het volgende geschreven:

Nee, dit klopt niet. Mutaties in planten, dieren en mensen waren reeds lang aangetoond, voordat de mens wist dat er genen bestonden. Nadat ontdekt was dat het erfelijk materiaal was opgeslagen in genen was de logische conclusie dat ook alle afwijkingen in de genen terug gevonden moesten worden, nog voordat dit was aangetoond. Sterker nog, God had dit, betreffende de mensen, reeds aan Mozes bekend gemaakt. Want als God Mozes laat weten dat de zonden van de ouders doorwerken tot in het derde en vierde geslacht (Exodus 20:5 en 34:7; Numeri 14:18 en Deut. 5:9), dan kan er niets anders bedoeld zijn dan dat het erfelijk materiaal in de genen muteert door de zonden, maar dat deze mutatie, als de zonde door het volgende geslacht niet herhaald wordt, na 3 of vier geslachten weer uit de genen verdwenen is. Daar staat tegenover dat goedheid en een daadwerkelijk gelovig leven doorwerkt tot > in het duizendste geslacht (Exodus 20:6 en 34: 7; Deut. 5:10 en 7:9), dus dat deze mutaties in de genen blijven, in dat geval tot in het duizendste geslacht. U schreef daarop:

In de genen zitten geen zonden opgeslagen. Moet ik dit nog serieus nemen?

Nee, u hoeft dit alleen ernstig te nemen, als u de erfelijkssleer serieus neemt. Want met eigen ogen kunt u zien dat kinderen vele zaken van de ouders hebben geërfd. Uiterlijk kunt u dat het snelst vaststellen bij mensen. Maar ook karaktereigenschappen krijgen kinderen van hun

ouders. Dat is bij dieren en bij mensen duidelijk. Vandaar ook dat zoveel mensen op zoek gaan naar hun wortels, om uit het verleden zicht te krijgen op hun eigen leven. Zouden mensen hun eigenschappen niet grotendeels van hun ouders krijgen, dan had deze zoektocht geen enkele zin. Nu slechts een beperkte.

Natuurlijk is het zo dat een dier voor een gedeelte afgaat op zijn ingeboren eigenschappen, zijn instinct. Hoe lager het dier, hoe groter de rol van het instinct en hoe kleiner de vrijheid van het dier tot eigen keuzes. Honden hebben meer eigen keuzes bijvoorbeeld dan een vlinder of een mier. Maar de eigen keuze is door God bij mensen geheel vrij gelaten. Daarom kan het gedrag van mensen, hun goedheid en hun zonden, meegenomen worden in hun erfelijk materiaal, het DNA, maar het altijd slechts een aanleg tot, nooit iets dwingends. Alleen het uiterlijk, het in het lichaam vastgelegde veranderingen zijn dwingend en bij deze mens blijvend.

U beweert dat het RNA, de kopieermachine van het DNA, slordig werkt. Ik beweer dat er voldoende aanwijzingen zijn dat dit niet het geval is. Inderdaad, bacteriën en virussen muteren snel, maar heel veel dieren, ook eencelligen, muteren in geen duizenden jaren. Ook dat weten wij uit de afbeeldingen van een kever uit het oude Egypte, die nu nog ongewijzigd voor komt. Ook is er een schaaldier, die men uitgestorven waande, weer teruggevonden en exact hetzelfde als de miljoenen jaren oude fossielen. Ook dat is een duiding van schepping, in plaats van evolutie.

Tenslotte, want ik kan zo wel doorgaan, is het DNA weliswaar het blauwdruk van het leven, maar niet het leven zelf. Het is bovendien onbegrijpelijk, tenzij men in een schepping en een geestelijke wereld geloofd, hoe welke cel wanneer weet op welke wijze hij zich moet specificeren. Waarom er bijvoorbeeld nooit een hersencel gevonden kan worden in een nier, of een levercel in een maag, behalve dan als het als voedsel is opgegeten. N dan heb ik het nog niet eens over de soms heel ingewikkelde gang van zaken rond het volwassen worden van insecten. Maar met het geloof in de schepping door God is het wel heel begrijpelijk. God zet, ook in de geestenwereld, zijn schepselen aan het werk. En een van de taken die geesten hebben te vervullen, en daarvoor de kennis en kracht van God krijgen, is het laten groeien van planten en dieren, na bevruchting. De mens wordt, na conceptie, gevormd door de geest die in de ziel woont en daarna, met de ziel, in het lichaam van de mens terechtkomt. Daarom ook is het gewoon moord als een kind, met moedwil, wordt geaborteerd, de abortus provocatus.

De bouwstenen van de materie, het atoom:

Alle materie is opgebouwd uit atomen. Maar met deze atomen is iets heel vreemds aan de hand. Elke atoom bestaat namelijk uit een kern, bestaande uit neutronen en protonen, en daarom heen draaiende elektronen. Maar het grootste gedeelte van het atoom heeft geen materie. En toch is zelfs de, door ons mensen, als meest dode materie in de atomen, waaruit deze is opgebouwd, voortdurend in beweging. En dat gedurende miljoenen en zelfs miljarden jaren lang. Ik heb nog nooit iemand, die niet in God geloofd, hiervoor een goede verklaring zien of horen geven. En, vanuit het materiële denken is er, volgens mij ook geen verklaring.

Wel vanuit het geloof in de Schepping door God. Want de R.K. geloofsleer leert ons al dat alle materie gevangen geesten zijn. En dan is de oplossing van het hierboven geschetste raadsel van materie, die in zijn kleinste bouwstenen, de atoom, voor het grootste deel geen materie is, opgelost. Want de beweging komt door de geestelijke kracht van het in de materie

vastgehouden geestdeeltje. En die brengt de elektronen in voortdurende beweging. Ook weer iets wat duidt op het bestaan van een schepping, in plaats van evolutie.

Samenvatting en conclusie:

Zoals u ziet gebruik is dezelfde wetenschap als u, alleen trek ik er geheel andere conclusies uit. Voor mij is wat gevonden is door de wetenschap een steeds groter bewijs van de Schepping door God en van het bestaan van God. Voor u niet.

Heb ik dan de illusie dat ik u hiermee heb kunnen overtuigen? Welnee, dat is zelfs in geen onderdeel van een seconde bij mij opgekomen. En daarvoor heb ik deze moeite ook niet gedaan. Waarvoor dan wel? Om u te laten weten hoe ik erover denk.

Uw commentaar ken ik al: niet wetenschappelijk, fantasie, godsdienstfanaat en meer van dit soort fraais. Op uw antwoord hierop zit ik dan ook niet te wachten.

Echter, omdat ik oprecht van mening ben, dat het niet tegen de rede in is om, uit dezelfde gegevens verschillende conclusies te trekken, meen ik het recht te hebben om andere conclusies te trekken dan dat u doet. Want het is wel tegen de rede in om te veronderstellen dat iedereen dezelfde conclusies moet trekken uit waargenomen feiten, dan ik zelf doe.

Toch wordt ik, van de zijde van evolutie gelovigen, daartoe aangezet. Want zij beweren zelfs dat iemand, die het niet met hen eens is, geen enkele intelligentie heeft. En dat is gewoon niet waar. Het is een andere overtuiging, dan dat zij zelf aanhangen. Maar voor gloort er hoop, want op een religieuze website stond onder het kopje: God voor domme mensen... het volgende te lezen:

In de Quest van augustus stond te lezen dat bewijzen zich opstapelen dat hoe intelligenter mensen zijn, hoe minder ze geneigd zijn in een god te geloven. Al in 1964 bleken ongelovige Nederlanders 4 IQ – punten hoger te scoren dan gelovige landgenoten. Ook in recentere Amerikaanse studies hadden ongelovigen het hoogste IQ.

Ben ik even blij dat God mij niet zó intelligent heeft gemaakt, dat ik Hem kwijt zou zijn geraakt en dat voor goed! Natuurlijk stond er in dat artikel nog veel meer, maar dat is in dit kader niet van belang. Dat ik heel vaak geen verwijzingen geef, in dit geval met opzet niet, maar in andere gevallen is dat niet altijd zo komt door mijn slechte geheugen. Ik vergeet namelijk namen en boektitels, maar ik onthou wel de inhoud.

Al in mijn kindertijd werd van mijn slechte geheugen misbruik gemaakt. Want ik vergat altijd wat mensen, vaak andere kinderen, tegen mij verkeerd hadden gedaan. Ik wist nog wel dat zij iets verkeerd hadden gedaan of gezegd, maar niet meer wat. Andere mensen hebben voor alles, wat zij menen dat een ander verkeerd doet, een ijzersterk geheugen en vaak nog jaren nadien kunnen zij precies opnoemen waar en wanneer zij beledigd waren. Ik vergeet het. En zo kan ik ook niet aantonen met datums en precieze gebeurtenissen wanneer u tegen mij heeft gelogen. Wel weet ik dat ik u, verscheidene malen, wel een verwijzing heb gegeven, die u steeds afkeurde. Maar wanneer en in welke context ben ik vergeten. Als u, wat u verscheidene malen heeft gedaan, dan zegt dat ik nooit verwijzingen geef, dan spreekt u, zacht gezegd, niet de waarheid. Ik kan het alleen niet meer bewijzen, omdat ik het domweg vergeten ben.

Ik zal nimmer van gedachten over God veranderen, net zo min als ik dank dat u uw geloof in de evolutieleer zal loslaten. Ik noem het een geloof, omdat het voor mij net zo min bewezen is, als voor u bewezen is dat God bestaat. Het zij zo!

Ik heb dan ook geen behoefte aan een verdere discussie met u. Voor mij hebben wij elkaar niets te zeggen. Pas als u in God zou gaan geloven, wat ik niet erg waarschijnlijk acht, zouden wij elkaar misschien iets te zeggen hebben.

Maar nu niet, want wij leven in twee heel verschillende werelden. Wij leven, op de zelfde planeet, in twee geheel verschillende opvattingen over leven, dood en ontwikkeling.

Daarom wil ik het hier heel erg graag bij laten.

Met vriendelijke groet,

Cor Huizer.